

แผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี สร้างสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐)

โดย

คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

สวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคม เกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน มีคุณภาพชีวิตและพึ่งตนเองได้ อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรมตามมาตรฐานทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับและมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดขนาดใหญ่อันดับ ๑ ของประเทศ มีประชากรมากอันดับ ๒ ของประเทศ จำนวน ๒.๖ ล้านคน แบ่งการปกครองออกเป็น ๓๒ อำเภอ ๒๘๗ ตำบล ๓,๗๔๓ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และองค์การบริหารส่วนตำบล รวม ๓๓๔ แห่ง รายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการประกอบอาชีพหลัก จำนวน ๑๘๐,๗๔๕ บาทต่อปี อาชีพรอง จำนวน ๓๑,๑๔๕ บาทต่อปี รายได้อื่น จำนวน ๑๘,๑๑๘ บาทต่อปี และรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยครัวเรือนจากการปลูก เลี้ยง หาเอง จำนวน ๑๔,๓๐๕ บาทต่อปี

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ถือเป็นแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมแม่บทที่คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมาจัดทำขึ้น ตามมาตรา ๗ แห่งกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และถือเป็นการแปลงแผนชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) แผนสวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓ และยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไปสู่การปฏิบัติ ในการจัดทำได้มีการระดมความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ตัวแทนภาคีเครือข่ายด้านการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาสังคม โดยได้นำแนวความคิดการพัฒนางานสวัสดิการสังคมในกระแสโลกมาปรับให้เหมาะสมกับสังคมระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนยุทธศาสตร์จังหวัดฉบับนี้มีฐานคิดในการมองสวัสดิการสังคมเป็นสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับ ตั้งเป้าหมายการพัฒนาาระบบสังคมไปสู่ความยั่งยืน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปของการเป็นสังคมสวัสดิการ และพยายามสร้างระบบงานสวัสดิการสังคมที่ให้หลักประกันพื้นฐานแก่ประชาชนและอุดหนุนให้ของงานสวัสดิการสังคมที่มีอยู่

คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ได้จัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนี้ขึ้นโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนงานด้านสวัสดิการสังคมของจังหวัดนครราชสีมาไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา

กันยายน ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๒
บทที่ ๑ บทนำ	
๑. ภาพรวมการพัฒนาจังหวัดด้านสังคม	๑
๒. ภาพรวมการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	๒
๒.๑ ผลการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	๒
๒.๒ สถานการณ์การจัดสวัสดิการสังคมภาพรวม	๑๔
๒.๓ สถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมเชิงประเด็น	๑๕
บทที่ ๒ ทิศทางการพัฒนางานสวัสดิการสังคม	
๑. นโยบายของรัฐบาล	๒๐
๒. นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๒๐
๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	๒๐
๔. แนวคิดสวัสดิการสังคมและความร่วมมือระหว่างประเทศ	๒๑
๕. การประเมินสถานการณ์ด้านการพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัด	๒๒
๖. วิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓	๒๔
๗. พันธกิจ	๒๕
๘. วัตถุประสงค์	๒๕
๙. เป้าหมายหลัก	๒๕
๑๐. ตัวชี้วัด	๒๕
๑๑. ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับ ๓	๒๕
บทที่ ๓ ทิศทางการพัฒนางานสวัสดิการสังคม	
๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	๒๘
๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังภาคีเครือข่ายและหุ้นส่วนของสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม	๒๘
๓. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนให้เครือข่ายและภาคประชาชนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนสวัสดิการสังคม	๒๙
๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสร้างพลังเครือข่ายและหุ้นส่วนของสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม	๓๐
๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนไทยและประชาชนในประเทศอาเซียนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย	๓๑
บทที่ ๔ การบริหารจัดการยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ	๓๔
ภาคผนวก บรรณานุกรม	๓๖

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ภาพรวมของการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี สร้างสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) ซึ่งเป็นแผนงานเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านสวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ที่กำหนดให้ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด (ก.ส.จ.) มีอำนาจและหน้าที่ ในการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด รวมทั้งการบูรณาการ การส่งเสริมและการสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนและภาคีเครือข่ายด้านการพัฒนาสังคมและด้านการจัดสวัสดิการสังคม ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี สร้างสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมาฉบับนี้ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เน้นบูรณาการการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของจังหวัดนครราชสีมา ให้มีความสอดคล้องกันตามกรอบแนวทางของแผนการดำเนินงานสวัสดิการสังคม ซึ่งมีฐานคิดในการมองสวัสดิการสังคมเป็นสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับ โดยตั้งเป้าหมายให้ประชาชนได้รับสวัสดิการที่มีคุณภาพเป็นธรรมและทั่วถึงตามนโยบายของรัฐบาลได้ กำหนด **วิสัยทัศน์** ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๗) “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปของการเป็นสังคมสวัสดิการคุณภาพ โดยการสร้างระบบงานสวัสดิการสังคมที่ให้หลักประกันขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน และอุดช่องว่างของงานสวัสดิการสังคมที่ยังมีอยู่ โดยการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน และชุมชน ภายใต้ฐานคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อมุ่งสู่ความ“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”และแผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี การสร้างสวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) สังคมไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาสังคมในทุกภาคส่วน ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประเทศไทยยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่นำไปสู่ความเสี่ยงเชิงทำลายทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ เช่น การเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่และนวัตกรรม การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยพิบัติที่รุนแรง ผลการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะที่ผ่านมาได้มีการขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capital) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ ๑๙๖,๒๔๐ บาท (๖,๐๔๑ ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคนต่อปี)

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา เป็นหน่วยงานหลักที่ดูแลประสานงานการจัดสวัสดิการสังคมในจังหวัดนครราชสีมาให้มีคุณภาพเป็นธรรมและทั่วถึง จึงได้จัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ๕ ปี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนร่วมกันระดมความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตลอดจนความต้องการที่แท้จริงของประชาชน อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เพื่อนำไปสู่การจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัดนครราชสีมา อย่างยั่งยืนต่อไป

๒. ภาพรวมการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคมจังหวัด

๒.๑ ผลการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม

การดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) เป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ภายใต้ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม และยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการปรับระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นพลังร่วมในการขับเคลื่อนสังคมสวัสดิการ โดยเฉพาะสนับสนุนหุ้นส่วนทางสังคมให้มีบทบาทในการดำเนินงาน การพัฒนาคนทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับคนทุกกลุ่ม ทุกวัยให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ที่หลากหลายทั้งที่เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๐) ที่มีเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาชน และองค์กรสวัสดิการชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายสำคัญของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ คือ มีสวัสดิการสังคมคุณภาพ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดเป้าหมายประชาชนเข้าถึงบริการสวัสดิการสังคมได้อย่างทั่วถึง ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริการสวัสดิการสังคม มีกลไก มาตรการและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม มีเครือข่ายความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมที่มีคุณภาพ ให้ความสำคัญกับการลงทุนด้านการจัดสวัสดิการโดยรัฐ และการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในงานสวัสดิการสังคม การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม ได้แก่

๒.๑.๑ เป็นเครื่องมือการทำงานด้านสวัสดิการสังคม

แผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เป็นเครื่องมือสำคัญให้แก่หน่วยงาน/องค์กรที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม ในการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ตั้งแต่กระบวนการจัดทำแผนไปจนถึงการปฏิบัติการตามแผนฯ รวมถึงการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๒.๑.๒ การมีกลไกการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมจังหวัด ผ่านคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมระดับจังหวัด (ก.ส.จ.)

งานสวัสดิการสังคมของจังหวัดนครราชสีมา สามารถขับเคลื่อนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล นอกจากการมีแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดแล้ว ยังสามารถขับเคลื่อนงานได้จากการมีคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน มีผลก่อให้เกิดแนวคิดและแนวปฏิบัติที่สามารถประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ

๒.๑.๓ การสนับสนุนการดำเนินงานการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ผ่านกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมเชิงประเด็น และเชิงพื้นที่

มีหน่วยงานองค์กรที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมทั้งในระดับภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เห็นความสำคัญของการจัดทำกิจกรรม/โครงการเพื่อประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เสนอโครงการขอรับการ

สนับสนุนงบประมาณจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมมากขึ้น มีผลให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการดูแล และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้

๒.๑.๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมด้านผู้สูงอายุ ให้เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

จังหวัดได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมด้านผู้สูงอายุ เพื่อปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมพัฒนา คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีการประสานการดำเนินงานกิจกรรมเกี่ยวกับแผนงาน/โครงการด้านผู้สูงอายุ โดยมีการบูรณาการงานต่างๆ ข้างต้น การส่งเสริม การพัฒนาและการคุ้มครองทางสังคม ผ่านกลไกคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมด้านผู้สูงอายุ ในการพิจารณาอนุมัติและได้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ

๒.๑.๕ การบูรณาการแผนการจัดสวัสดิการสังคมฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) เข้าสู่แผนพัฒนาจังหวัด หรือแผนงานของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรม/โครงการที่กำหนดไว้ในแผนฯ และมีการติดตามประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่องรวมถึงการปรับแผนการดำเนินงานฯ เป็นรายปี เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันในแต่ละปี ซึ่งนำมาสู่การขับเคลื่อนแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเป็นพื้นฐานนำไปสู่การทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมฉบับที่ ๓

๒.๑.๖ การส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น

จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการบูรณาการการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม ได้แก่

ด้านสุขภาพ มีสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมาเป็นหน่วยงานหลักในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่กลุ่มเป้าหมาย มีระบบของประกันสุขภาพและมีหน่วยงานในสังกัดไม่ว่าจะเป็นระบบโรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเป็นหน่วยเบื้องต้น เพื่อประสานส่งต่อไปยังโรงพยาบาลระดับจังหวัด นอกจากนี้จะมีการบริการทางด้านสุขภาพ ยังได้มีการประสานความร่วมมือบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โดยการดำเนินงานของศูนย์ เด็กและสตรีที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว OSCC (One Stop Crisis Center) ที่จัดตั้งในโรงพยาบาลทุกแห่ง โดยดำเนินงานภายใต้กฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

ด้านการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพ ได้แก่ สำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงานยุติธรรมจังหวัด(ค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญา) ตำรวจ(ด้านกฎหมายและคดีความตาม พ.ร.บ.ต่างๆ ทั้งคุ้มครองเด็ก ความรุนแรงในครอบครัว และการค้ามนุษย์) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในจังหวัดนครราชสีมา อาสาสมัคร โรงพยาบาล OSCC องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(เฝ้าระวังปัญหา) ผู้นำชุมชน

ด้านสนับสนุนโครงการ มีทั้งหมด ๕ กองทุน ได้แก่

๑. กองทุนคุ้มครองเด็ก ซึ่งตั้งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้ช่วยเหลือ สงเคราะห์เด็กและครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน และการสนับสนุนโครงการของหน่วยงาน/องค์กร ที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อเด็กและครอบครัว

ลักษณะการให้การสนับสนุน

๑) การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและครอบครัว หรือครอบครัวอุปถัมภ์ หรือบุคคลที่ อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ เนื่องจากประสบปัญหาสังคมต่าง ๆ เพื่อให้ สามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒) การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาของเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ เนื่องจากถูกทารุณกรรม หรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด หรือที่อยู่ในสภาพที่ต้องได้รับการคุ้มครอง สวัสดิภาพ จากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีหน้าที่ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

๓) การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กหรือการดำเนินการอื่น เพื่อประโยชน์ของเด็กโดยตรงใน สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือหน่วยงานอื่นใด รวมทั้งการช่วยเหลือเด็กที่พ้น จากความปกครองดูแลของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู แล้ว ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ปลัดกระทรวงกำหนด

๔) การส่งเสริมความประพฤติแก่นักเรียนและนักศึกษาให้เหมาะสม มีคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัย โดยจัดให้มีการพัฒนาระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว การให้คำปรึกษา และการฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง

๕) การใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนและการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลของกองทุน

๖) การใช้จ่ายเงินเพื่อการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพและการส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งครอบครัวและครอบครัวอุปถัมภ์ตามคำสั่งศาล

๗) การใช้จ่ายเงินในเรื่องอื่น ๆ เพื่อการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความ ประพฤติของเด็กตามที่คณะกรรมการกำหนด

๒. กองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ เป็นการสงเคราะห์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการสนับสนุนองค์กร เพื่อดำเนินโครงการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ เป็นทุนใช้จ่ายสำหรับการป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ ให้การสนับสนุนของกองทุน แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ รายบุคคล เป็นการช่วยเหลือ ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์และ รายโครงการ เป็นการสนับสนุนโครงการเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนด้านการป้องกันและปราบปรามการค้า มนุษย์

๓. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน สำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุน ใช้จ่ายเกี่ยวกับการ คุ้มครองและพัฒนาสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการ ประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริม และการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงตาม

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เป็นการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพให้แก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ รายละไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาทโดยไม่เสียดอกเบี้ย และการสนับสนุนโครงการเพื่อคนพิการให้แก่หน่วยงาน/องค์กร/เครือข่าย ๒) กองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นกองทุนสนับสนุนโครงการให้แก่องค์กรสาธารณประโยชน์/องค์กรสวัสดิการชุมชน ศูนย์พัฒนาครอบครัว สภาดั้งและเยาวชนจังหวัด

๔. กองทุนผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖มาตรา ๑๓ ซึ่งกำหนดให้มีการจัดตั้ง"กองทุนผู้สูงอายุ" ขึ้น ในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน ผู้สูงอายุ ให้มีศักยภาพความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมสนับสนุนผู้สูงอายุให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยกองทุนผู้สูงอายุมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้ ใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และสนับสนุนผู้สูงอายุ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) สนับสนุนเงินอุดหนุน โครงการให้องค์กรที่ทำงานด้านผู้สูงอายุในชุมชน เพื่อส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุในลักษณะกลุ่ม ชมรม ศูนย์บริการ ศูนย์เอนกประสงค์ในชุมชน ๒) การให้ทุนประกอบอาชีพ ประเภทกู้ยืมรายบุคคล และรายกลุ่ม สำหรับผู้สูงอายุ กิจกรรมที่กองทุนให้การสนับสนุน แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ๑) การให้การสนับสนุน โครงการ กรอบวงเงินที่ให้การสนับสนุน ซึ่งแบ่งตามขนาดของโครงการ คือ ๑) โครงการขนาดเล็ก ในวงเงินไม่ เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ๒) โครงการขนาดกลาง วงเงินเกิน ๕๐,๐๐๐ – ๓๐๐,๐๐๐ บาท และ ๓) โครงการขนาดใหญ่ วงเงินเกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ๒) การให้บริการกู้ยืมเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ แบ่ง ออกเป็น ๒ ประเภท คือ ๑)การกู้ยืมรายบุคคล รายละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท และ ๒) การกู้ยืมรายกลุ่ม กลุ่ม ละไม่น้อยกว่า ๕ คน กลุ่มละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๕. กองทุนการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมการจัด สวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม องค์การสวัสดิการสังคม (หน่วยงานของรัฐ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน) องค์การที่ประสงค์ขอรับการสนับสนุนต้องจัดทำเป็น โครงการใน ๒ รูปแบบ คือ โครงการเชิงรับ โครงการเชิงรุก เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการสังคม (ลง กลุ่มเป้าหมาย) และค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม (ส่งเสริม สนับสนุน สร้างความ เข้มแข็ง) บนเงื่อนไขของโครงการด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา พัฒนาสังคม โดยไม่ขัดนโยบายของรัฐบาล แผน สวัสดิการสังคม และกรณีขอโครงการเดิมต้องมีทุนอยู่แล้วบางส่วน

ด้านการส่งเสริมเครือข่ายอาสาสมัครผู้มีจิตอาสาเพื่อสังคม ได้แก่

๑. อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) คืออาสาสมัครที่ปฏิบัติงาน ด้านต่างๆในชุมชนอยู่แล้วและสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อท้องถิ่น ของตนเอง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีเป้าหมายในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนให้มี อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทุกชุมชนในเขต เทศบาลนคร เทศบาลเมือง ชุมชน บ้านเอื้ออาทร และชุมชนบ้านมั่นคง มีกระจายอยู่ทั่วประเทศ

๒. อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) เป็นการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนที่ขาดผู้ดูแล ถูก ทอดทิ้ง ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ถูกกลั่นแกล้งและได้รับการดูแลไม่ถูกต้อง โดยให้การดูแลช่วยเหลือตาม ความจำเป็นและความต้องการของผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง เท่าเทียม เพียงพอ และสม่ำเสมอ ความรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ เป็นประโยชน์แก่ผู้สูงอายุ ให้ความรู้แก่สมาชิกครอบครัว ประชาชนในชุมชน เพื่อให้การดูแลผู้สูงอายุอย่าง

ถูกต้องเหมาะสม เป็นสื่อกลางในการนำ ประสาน ส่งต่อ บริการสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุ เป็นสื่อกลางในการนำ ประสานส่งต่อ บริการสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้ประสบปัญหาทุกวัยยากเดือดร้อน ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน อพส. ๑ คน ควรให้การดูแลผู้สูงอายุประมาณ ๕ คน และดูแลผู้สูงอายุไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๒ วันติดต่อกันทุกสัปดาห์

๓. อาสาสมัครพัฒนาสังคมช่วยเหลือคนพิการ (อพมก.) เป็นผู้นำหน้าที่สำรวจและรวบรวม ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ การค้นหาคนพิการในชุมชน ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในชุมชน และส่งต่อคนพิการรับการช่วยเหลือที่จำเป็น จัดทำแผนบำบัดฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการ รวมทั้งการวางแผนพัฒนาชุมชนในด้านการช่วยเหลือคนพิการ ช่วยเหลือคนพิการในชุมชนที่ตนรับผิดชอบ โดยรวบรวม สภาพปัญหาความต้องการของคนพิการและสร้างความคุ้นเคย แนะนำครอบครัวคนพิการ ในการดูแลฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการ จัดตั้งที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ จัดทำ รายงานปฏิบัติงานเสนอต่อพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชัยนาท ทุกเดือน

๒.๑.๗ การขึ้นทะเบียนองค์กรสวัสดิการสังคมมีจำนวนเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ องค์กรสวัสดิการชุมชน ซึ่งส่งผลให้องค์กรสวัสดิการชุมชนได้รับการสนับสนุนการดำเนินงาน จากรัฐอย่างต่อเนื่อง

จังหวัดนครราชสีมาเมืองครุฑที่ขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรสวัสดิการสังคม

๑. องค์กรสาธารณประโยชน์ จำนวน ๖๕ องค์กร

๒. องค์กรสวัสดิการชุมชน จำนวน ๗๙ องค์กร

ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนต่าง ๆ ในการจัดทำกิจกรรม/โครงการด้านสวัสดิการสังคม ได้แก่ การคุ้มครองผู้ประสบปัญหาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นโครงการให้ความรู้ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาให้แก่ประชาชนกลุ่มเปราะบาง

ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)

แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) กำหนดวิสัยทัศน์ “โคราชเมืองน่าอยู่ เพื่องฟูด้วยแรงภาคี มีสวัสดิการสังคมคุณภาพ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน” การขับเคลื่อนของ แผนยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมคุณภาพ
๒. ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนและสร้างเสริมพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม สู่สวัสดิการสังคมคุณภาพ
๓. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศูนย์ประสานงานสวัสดิการสังคมในชุมชน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและบริการทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้องค์กรสวัสดิการสังคมเข้าสู่ระบบกองทุนเพื่อสังคม
๖. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง
๗. ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

ผลการดำเนินงานมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. การสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมคุณภาพ

ผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ ที่สำคัญคือ

๑.๑ นโยบายเงินอุดหนุนผู้เลี้ยงดูเด็กแรกเกิด - ๓ ปี จำนวน ๓,๘๖๗ ราย รวมเป็นเงิน ๑๑,๑๘๔,๐๐๐ บาท และยังมีขึ้นทะเบียนไว้ จำนวน ๑,๘๓๓ คน โครงการเงินอุดหนุน ๔๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับเด็กแรกเกิด - ๓ ปี (Cash Transfer) ปัจจุบันมีการเพิ่มเงินอุดหนุนจาก ๔๐๐ บาท เป็น ๖๐๐ บาทต่อ

เดือน ส่งผลให้ประชาชนที่อยู่ในสภาวะยากลำบากสามารถเข้าถึงสิทธิและบริการสวัสดิการสังคมของรัฐอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

๑.๒ นโยบายสวัสดิการแบบถ้วนหน้าสำหรับคนพิการ ส่งผลให้คนพิการที่ขึ้นทะเบียนความพิการจำนวน ๖๔,๗๖๕ คน(ณ วันที่ ๓๑ ก.ค.๕๙) สามารถเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเฉพาะเบี้ยความพิการเดือนละ ๘๐๐ บาท การเข้าถึงสิทธิด้านการศึกษา ด้านการฝึกอาชีพ การจ้างงานของสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไปต้องจ้างงานคนพิการ ๑ คน สถานประกอบการที่จ้างงานคนพิการ จำนวน ๑๒๘ แห่ง สถานประกอบการที่จ่ายเงินสมทบ จำนวน ๕๑ แห่ง การเข้าถึงระบบการฟื้นฟูสมรรถภาพทุกด้าน

๑.๓ การเข้าถึงกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้สูงอายุที่อายุ ๖๐ ปีที่ไม่มีสิทธิอื่นๆ สามารถเข้าถึงเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได (๖๐๐-๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน) และสมาชิกผู้สูงอายุจังหวัดนครราชสีมาขอกู้ยืมเงินไปประกอบอาชีพ จำนวน ๒๐๗ ราย เป็นเงิน ๕,๔๑๓,๓๐๐ บาท และได้ปิดบัญชีแล้วจำนวน ๕๖ ราย เป็นเงิน ๒,๖๐๑,๓๕๐ บาท ยังคงเหลือลูกหนี้ค้างชำระ ๑๕๑ ราย เป็นเงินจำนวน ๒,๘๑๑,๙๕๐ บาท

๒. การขับเคลื่อนและสร้างเสริมพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม สู่สวัสดิการสังคมคุณภาพ

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามหมวดและตัวชี้วัด

(จากข้อมูล จปฐ.(เขตชนบท) และข้อมูลพื้นฐาน (เขตเมือง) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กช.) จังหวัดนครราชสีมา, รายงานคุณภาพชีวิตประชาชนจังหวัดนครราชสีมา จากข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาชนบท ประจำปี ๒๕๕๙ : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๙)

หมวดที่ ๑ สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพและอนามัยดี) มี ๗ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรื่องลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่

- ๑) เด็กแรกเกิดไม่ได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน ร้อยละ ๗.๔๕
 - ๒) คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีเพื่อคัดกรองความเสี่ยงต่อโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง ร้อยละ ๒.๔๓
 - ๓) คนในครัวเรือนไม่มีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น ร้อยละ ๐.๙๐
 - ๔) ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่ปลอดภัย และไม่ได้มาตรฐาน ร้อยละ ๐.๙๐
 - ๕) เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักน้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม ร้อยละ ๐.๖๑
 - ๖) คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วันๆ ละ ๓๐ นาที ร้อยละ ๐.๒๑
 - ๗) เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค ร้อยละ ๐.๑๕
- ซึ่งตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของประชาชนและทุกภาคส่วนต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะเจ้าภาพตัวชี้วัดหลัก คือ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

หมวดที่ ๒ มีบ้านอาศัย (คนไทยมีบ้านอาศัยและสภาพแวดล้อมเหมาะสม) มี ๘ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรื่องลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

- ๑) ครัวเรือนถูกรบกวนจากมลพิษ ร้อยละ ๑.๐๖
- ๒) ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ ร้อยละ ๐.๗๓
- ๓) ครัวเรือนไม่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพไม่คงทนถาวร ร้อยละ ๐.๗๑
- ๔) ครัวเรือนมีน้ำใช้ไม่เพียงพอตลอดปี ร้อยละ ๐.๗๑

- ๕) คริวเรือนไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี ร้อยละ ๐.๗๐
- ๖) ครอบคริวไม่มีความอบอุ่น ร้อยละ ๐.๖๘
- ๗) คริวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคไม่เพียงพอตลอดปี ร้อยละ ๐.๖๘
- ๘) คริวเรือนไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ ๐.๖๖

ซึ่งตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของประชาชนและทุกภาคส่วนต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะเจ้าภาพตัวชี้วัดหลัก คือ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานกฤษฎีกา และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

หมวดที่ ๓ ผักเฝือกการศึกษา (คนไทยมีการศึกษาที่เหมาะสม) มี ๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

- ๑) เด็กจบการศึกษาบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ยังไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ ร้อยละ ๒๒.๔๓
- ๒) เด็กจบชั้น ม.๓ ไม่ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๑.๖๒
- ๓) เด็กอายุ ๓ - ๕ ปีเต็ม ไม่ได้รับบริการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ร้อยละ ๐.๑๗
- ๔) คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายไม่ได้ ร้อยละ ๐.๑๑
- ๕) เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ไม่ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ร้อยละ ๐.๐๘

ซึ่งตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของประชาชนและทุกภาคส่วนต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะเจ้าภาพตัวชี้วัดหลัก คือ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

หมวดที่ ๔ รายได้ก้าวหน้า (คนไทยมีงานทำและมีรายได้) มี ๔ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

- ๑) คนอายุมากกว่า ๖๐ ปีเต็มขึ้นไป ไม่มีอาชีพและรายได้ ร้อยละ ๔.๕๐
- ๒) คริวเรือนไม่มีการเก็บออมเงิน ร้อยละ ๒.๒๗
- ๓) คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ไม่มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ ๑.๙๗
- ๔) คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ร้อยละ ๐.๒๔

ซึ่งตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของประชาชนและทุกภาคส่วนต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะเจ้าภาพตัวชี้วัดหลัก คือ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

หมวดที่ ๕ plugged ค่านิยมไทย (คนไทยประพฤติดีและมีคุณธรรม) มี ๖ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่คนในจังหวัดนครราชสีมาตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

- ๑) คนในครัวเรือนสูบบุหรี่ ร้อยละ ๗.๐๒
- ๒) คนในครัวเรือนดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว) ร้อยละ ๕.๘๘
- ๓) คนในครัวเรือนไม่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน ร้อยละ ๑.๐๐
- ๔) คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ร้อยละ ๐.๔๖

๕) คนพิการ ไม่ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน หรือภาครัฐ ร้อยละ ๐.๒๒

๖) คนสูงอายุ ไม่ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน หมู่บ้าน/ชุมชน หรือภาครัฐ ร้อยละ ๐.๐๓

ซึ่งตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของประชาชนและทุกภาคส่วนต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะเจ้าภาพตัวชี้วัดหลัก คือ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. เสริมสร้างศูนย์ประสานงานสวัสดิการสังคมในชุมชน

ผลการดำเนินงานในแผนฯ นี้พบว่า ยังไม่บรรลุตัวชี้วัดและแผนยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างศูนย์ประสานงานสวัสดิการสังคมในชุมชน อย่างไรก็ตามได้มีความพยายามดำเนินการในรูปของโครงการแผนที่ทางสังคม (Social Map) ในรูปของโปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS Application) นำร่องใน ๓๒ อำเภอ โดยพัฒนาเป็นต้นแบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับผู้บริหารในรูปแบบศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด รวมทั้งพัฒนาต้นแบบระบบแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านโทรศัพท์มือถือ (Mobile Application : Android) การรายงานวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมเชิงพื้นที่จากระบบฐานข้อมูลแผนที่ทางสังคม

๔. การพัฒนาคุณภาพและบริการทางสังคม

ผลการดำเนินงานในแผนฯ นี้ มีการเชื่อมโยงให้หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้ามาร่วมทำโครงการในระดับตำบลภายใต้โครงการตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยครอบคลุมตำบลนำร่อง ๒ ตำบล คือ ตำบลปิงและตำบลดอนชมพู อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จุดเด่น คือ การบูรณาการประเด็นด้านผู้สูงอายุ ด้านปัญหายาเสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ การป้องกันการค้ามนุษย์ในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โครงการด้านการเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงระดับพื้นที่ โครงการนี้ได้รับความสนใจในระดับพื้นที่เป็นอย่างมาก

๕. การส่งเสริมให้องค์กรสวัสดิการสังคมเข้าสู่ระบบกองทุนเพื่อสังคม

การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ ที่ดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมได้ขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชนมีการจดทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๘ มีการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ทั้งสิ้น ๔๔ องค์กร และคาดว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จะมีการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ประมาณ ๑๕ องค์กร ขณะที่องค์กรสวัสดิการชุมชนตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘ มีการรับรององค์กรสวัสดิการชุมชนรวมทั้งสิ้น ๖๑ องค์กร และคาดว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จะมีการรับรององค์กรสวัสดิการชุมชนประมาณ ๒๐ องค์กร รวมทั้งการเปิดโอกาสให้องค์กรภาคเอกชนในต่างประเทศได้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ด้วย

๖. ส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง

ผลการดำเนินงานที่สำคัญในแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ คือ ปี ๒๕๕๕ มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดย

ประชาชนมากยิ่งขึ้นสมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ รวมทั้งมีโครงการให้ความรู้สวัสดิการสังคมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อเสนอแนะ ปัจจุบันมีประชาชนให้ความสนใจและเข้าสู่กระบวนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางราชการ เนื่องจากกฎหมายจะมีผลการบังคับใช้อย่างจริงจัง ซึ่งจะส่งผลดีต่อประชาชนที่จะทำให้ประชาชนมีหลักประกันการรับบริการอย่างมีคุณภาพมากขึ้น

๗. การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

ผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ พบว่า ผลการดำเนินงานโครงการสนับสนุนการดำเนินงานภาคีความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงาน นักการศึกษาและสถาบันการศึกษา ด้านสังคมสงเคราะห์ในจังหวัด โดยได้นำการรับรอง “ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคม” รับรองโดยผู้นำอาเซียนในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๓ พ.ศ. ๒๕๕๖ นำแนวทางมาปฏิบัติงาน

๘. ภาพรวมการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒

ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมคุณภาพ
๒. ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนและสร้างเสริมพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม สู่สวัสดิการสังคม

คุณภาพ

๓. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศูนย์ประสานงานสวัสดิการสังคมในชุมชน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและบริการทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้องค์กรสวัสดิการสังคมเข้าสู่ระบบกองทุนเพื่อสังคม
๖. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง
๗. ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

ภาพรวมการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๒ พบว่า สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคงส่งผลให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ก.ส.ค.) มีการรับรองแผนฯ ลำช้า โดยผ่านการรับรองในครั้งแผนฯ หลัง เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยจังหวัดได้ดำเนินการตามแผนฯ ลำช้า มีการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑,๓,๔,๕ มีทั้งหมด ๔ โครงการ

- ๑) โครงการแผนที่ทางสังคม
- ๒) โครงการตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาทางสังคมและสวัสดิการ
- ๓) โครงการพัฒนางานสังคมสงเคราะห์
- ๔) โครงการให้ความรู้สวัสดิการสังคมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๒ ,๓ เป็นยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานในระดับพื้นที่อำเภอ

ผลการดำเนินการสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมคุณภาพ การขับเคลื่อนและสร้างเสริมพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม สู่สวัสดิการสังคมคุณภาพ และเสริมสร้างศูนย์ประสานงานสวัสดิการสังคมในชุมชน การสร้างความตระหนักให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชน เกิดจิตสำนึกในการรักษาท้องถิ่น/ชุมชน และมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือคนในชุมชนโดยการเพิ่มศักยภาพและทักษะงานด้านสวัสดิการสังคมและผู้มีจิตอาสา เกิดการรวมตัวเพื่อสังคม เป็นองค์กรศูนย์ประสานงานสวัสดิการสังคมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและเฝ้าระวังปัญหาในเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและครอบครัว ในพื้นที่ (ได้แก่ ศูนย์พัฒนาครอบครัว สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ตำบลต้นแบบ กลุ่มสตรี) มีจำนวน ๘ โครงการ ได้แก่

๑. โครงการเสริมสร้างศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
๒. โครงการขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมสู่สวัสดิการถ้วนหน้า
๓. โครงการส่งเสริมศักยภาพครอบครัวระดับตำบล (คลินิกครอบครัว)
๔. โครงการคนไทยใจอาสา
๕. การสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน
๖. การส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรสวัสดิการสังคมเข้าถึงกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
๗. โครงการส่งเสริมสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอลำทะเมนชัย
๘. โครงการพัฒนาตำบลต้นแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพและบริการทางสังคม

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่ ๔ ที่สำคัญคือ การผลักดันพระราชบัญญัติการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่อยู่ในความคุ้มครองประกันสังคม มาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพโดยสำนักงานประกันสังคม ให้มาอยู่ในความดูแลของกระทรวงการคลังแทน โดยออกร่างกฎกระทรวง ๗ ฉบับ เพื่อให้ กอช.เปิดรับสมาชิกได้ และรับโอนผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ กรณีบำนาญชราภาพ โดยกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครเข้ากองทุน ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี และไม่เกิน ๖๐ ปี แต่ปีแรกที่ พ.ร.บ.มีผลบังคับได้อนุญาตให้ผู้สมัครที่มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไปมีสิทธิออมกับกองทุนได้ ๑๐ ปี นับจากวันที่เป็นสมาชิก ทำให้ในช่วงปีแรกผู้สนใจที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี สามารถสมัครสมาชิกได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมให้องค์กรสวัสดิการสังคมเข้าสู่ระบบกองทุนเพื่อสังคม

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่ ๕ ผลการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ทำให้มีองค์กรที่ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมด้านสวัสดิการสังคมทั้งสิ้น ๙๐ องค์กร ๗๑ โครงการ กลุ่มเป้าหมาย (ประชาชนผู้ได้รับประโยชน์ จำนวน ๗,๐๐๐ คน จากประชากรทั้งหมด ๑,๘๖๘,๓๑๘ คน นอกจากนี้ ยังพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานขององค์กรสวัสดิการชุมชนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมให้เกิดประชารัฐร่วมขับเคลื่อนประเทศไปสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง

ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ที่ ๖ ได้ร่วมกับจังหวัดนครราชสีมาการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสวัสดิการสังคม และสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับ ไปสู่ชุมชน โดยการจัดทำเอกสารแนะนำงานสวัสดิการสังคม การพัฒนาสื่อที่สร้างสรรค์ การรณรงค์ผ่านสื่อที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติงาน ครอบคลุมเต็มพื้นที่จำนวน ๓๒ อำเภอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

การให้ความสำคัญกับประชาชนและกลไกต่างๆ ด้านสวัสดิการสังคมในการรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก การพัฒนากลไกและโครงการความร่วมมือต่างๆ ทั้งการพัฒนากระบวนการสวัสดิการสังคม การคุ้มครองทางสังคม และการพัฒนาระบบอาสาสมัคร บุคลากร องค์กรเอกชน ธุรกิจ และงานเชิงประเด็นและกลุ่มเป้าหมาย

ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ดังนี้

๑. การปลูกฝังจิตสำนึก สร้างความเข้าใจให้ความรู้แก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกภาคส่วน และควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายโดยการควบคุมติดตามการปฏิบัติงานของผู้มีอำนาจหน้าที่อย่างเคร่งครัด การสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือฯ ให้หน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่นั้นๆ อย่างเพียงพอ และการสร้างแรงจูงใจแก่ประชาชนและ ผู้ที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม รวมถึงยกย่องเชิดชูให้แก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติหน้าที่

๒. ส่งเสริมท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การดำเนินกิจกรรมด้านครอบครัว การดูแลผู้ด้อยโอกาสทั้งการดำเนินการและงบประมาณ โดยรัฐจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนและท้องถิ่น เพื่อให้เกิดพื้นที่แหล่งอาหารและแหล่งทุนตำบลในรูปแบบของ “หนึ่งตำบล หนึ่งฟาร์ม” โดยเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาทิ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นต้น

๓. การดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องจัดสวัสดิการสังคม ทั้งภาพรวมและเชิงลึกเจาะกลุ่มเป้าหมาย เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแผน เป้าหมาย การจัดสวัสดิการที่เหมาะสมเพียงพอ การมีฐานข้อมูลด้านสังคมที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน สำหรับใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการจัดทำฐานข้อมูลผู้มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สวัสดิการชุมชน ให้ทั่วถึง ครอบคลุม ให้เข้าถึงสิทธิ และควรขยายผลการจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบแผนที่ทางสังคมให้ครอบคลุมทุกอำเภอ

๔. การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ให้เป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน ควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพและอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยจัดให้มีการประชุมจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญนั้นๆ และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สามารถปฏิบัติงานได้ตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๗

๕. การจัดทำแผนจัดสวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ควรจัดให้มีเครือข่ายอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ในสถานศึกษาทั้งในระดับตำบล/ ชุมชน การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการพัฒนาสังคม ส่งเสริมให้กลุ่มจิตอาสาในทุกชุมชนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กและเยาวชน สตรีและครอบครัว คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส เกษตรกรผู้ยากจน และสร้างเสริมรายได้ในการประกอบอาชีพให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด และควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม เช่น เข้ามาเป็นสมาชิกในสภาเด็กและเยาวชน โดยร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานการจัดสวัสดิการในแต่ละตำบล/ชุมชน และควรมีมาตรการในการควบคุมสื่อและสิ่งพิมพ์ต่างๆ เนื่องจากสื่อเป็นแรกที่เยาวชนเข้าถึงและเป็นสิ่งจูงใจให้เยาวชนหลงผิดได้ง่าย

๖. จังหวัดควรส่งเสริมการให้ความสำคัญและนโยบายเร่งด่วน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมในด้านต่างๆ และเพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ และควรมีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและเพิ่มงบประมาณให้กับกลุ่มองค์กร เพื่อใช้จัดสวัสดิการให้กับกลุ่มเป้าหมาย

๗. ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยใช้พื้นที่ชุมชนเป็นที่ตั้งและการใช้อาสาสมัครทุกหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคนในชุมชน อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดเวทีการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการรับฟังความคิดเห็นในเรื่อง

สวัสดิการสังคม ใช้เงินหรืองบประมาณในส่วนของการจัดสวัสดิการสังคมมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนในชุมชน ครอบครัวชุมชน ตลอดจนชุมชน ให้เกิดความเข้มแข็งให้สามารถอยู่ได้โดยพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนต่อไป

๘. ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่การปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในทุกช่องทางการสื่อสารอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง การให้ความรู้ ความเข้าใจให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการให้ความรู้ความเข้าใจในสิทธิ ที่ชัดเจนทั่วถึงแก่ประชาชน และเปิดโอกาสแก่คนทุกระดับ ที่มีจิตอาสาเพื่อพัฒนาชุมชน รวมถึงการจัดสวัสดิการให้กับอาสาสมัครทุกประเภท

๙. ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีการจัดทำฐานข้อมูลร่วมกัน บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาคีภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความซ้ำซ้อนด้านการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆและควรมีการบูรณาการช่วยเหลือทางสังคมจากทุกภาคส่วน และส่งเสริมให้มีการระดมทุน

๑๐. ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ข้อบังคับให้เอื้อต่อการดำเนินงานจัดสวัสดิการชุมชน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการจัดทำข้อมูลที่เป็นเอกสารเผยแพร่และปรับปรุงให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

๑๑. ควรสนับสนุนให้ชุมชน ท้องถิ่น สามารถจัดสวัสดิการชุมชนได้ด้วยตนเอง และส่งเสริมให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดภูมิปัญญา (KM) ของภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่บุคคลรุ่นต่างๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๑๒. ควรกำหนดโซนพื้นที่ที่เสี่ยงภัย การดูแลอย่างเข้มงวด จัดทำมาตรฐานการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และตั้งศูนย์ช่วยเหลือด้านกฎหมายให้กับผู้ด้อยโอกาสและให้ความรู้ด้านกฎหมายกับประชาชนอย่างทั่วถึง

๒.๒ สถานการณ์การจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดภาพรวม

(จากข้อมูล จปฐ.(เขตชนบท) และข้อมูลพื้นฐาน (เขตเมือง) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.) จังหวัดนครราชสีมา, รายงานคุณภาพชีวิตประชาชนจังหวัดนครราชสีมา จากข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาชนบทประจำปี ๒๕๕๙ : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๙))

๑) โครงสร้างประชากรปัจจุบัน - อนาคต

๑.๑ จำนวนครัวเรือน (ย้อนหลัง ๕ ปี)

ปี	จำนวน (คร.)	ร้อยละ
๒๕๕๕	๓๙๓,๖๐๕*	๑๔.๒๓
๒๕๕๖	๓๙๘,๖๓๕*	๑๔.๔๑
๒๕๕๗	๖๖๖,๐๕๕	๒๔.๐๗
๒๕๕๘	๖๖๙,๐๑๑	๒๔.๑๘
๒๕๕๙	๖๓๙,๔๖๒	๒๓.๑๑
รวม	๒,๗๖๖,๗๖๘	๑๐๐

* ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖ มีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเฉพาะในเขตชนบท (เขต อบต. และเทศบาลตำบลที่ยกฐานะจาก อบต.)

๑.๒ จำนวนประชากร (ย้อนหลัง ๕ปี)

ปี	ชาย		หญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๒๕๕๕	๗๐๓,๘๖๕	๔๘.๙๓	๗๓๔,๗๗๖	๕๑.๐๗	๑,๔๓๘,๖๔๑	๑๖.๕๗
๒๕๕๖	๗๐๓,๒๒๓	๔๘.๘๐	๗๓๗,๗๘๑	๕๑.๒๐	๑,๔๔๑,๐๐๔	๑๖.๖๐
๒๕๕๗	๙๖๑,๙๔๓	๔๘.๖๖	๑,๐๑๔,๙๐๔	๕๑.๓๔	๑,๙๗๖,๘๔๗	๒๒.๗๗
๒๕๕๘	๙๕๕,๑๔๘	๔๘.๗๘	๑,๐๐๒,๘๕๓	๕๑.๒๒	๑,๙๕๘,๐๐๑	๒๒.๕๕
๒๕๕๙	๙๑๒,๕๑๗	๔๘.๘๔	๙๕๕,๘๐๑	๕๑.๑๖	๑,๘๖๘,๓๑๘	๒๑.๕๒
รวม	๔,๒๓๖,๖๙๖	๔๘.๘๐	๔,๔๔๖,๑๑๕	๕๑.๒๐	๘,๖๘๒,๘๑๑	๑๐๐

จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนประชากรเพศหญิงสูงกว่าประชากรเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 4.9 ของประชากรชายรวมย้อนหลัง 5 ปี

๑.๓ ช่วงอายุ

จากผลการสำรวจข้อมูล พบว่า ประชากรส่วนมากมีช่วงอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปีเต็ม จำนวน ๑๖๕,๔๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๖ รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง ๔๑ - ๔๕ ปีเต็ม จำนวน ๑๕๙,๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๒ และมีช่วงอายุระหว่าง ๕๑ - ๕๕ ปีเต็ม จำนวน ๑๕๔,๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๖ ตามลำดับ

๑.๔ ระดับการศึกษา

จากผลการสำรวจข้อมูล พบว่า ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ป.๔, ป.๗, ป.๖) จำนวน ๘๖๒,๑๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕ รองลงมา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.๑-๓, ม.๑-๓) จำนวน ๓๑๕,๓๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๘ และจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ.๔-๕, ม.๔-๖, ปวช.) จำนวน ๒๗๔,๖๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๐ ตามลำดับมีเพียงร้อยละ ๗.๘๐ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

๑.๕ อาชีพ

จากผลการสำรวจข้อมูลพบว่าประชากรส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน ๕๘๓,๙๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๖ รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร - ทำนา จำนวน ๓๘๘,๐๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๗ และกำลังศึกษา จำนวน ๓๖๗,๑๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๖๕ ตามลำดับ

๑.๖ ศาสนา

จากผลการสำรวจข้อมูล พบว่า ประชากรส่วนมากนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด จำนวน ๑,๘๖๒,๙๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๗๑ รองลงมานับถือศาสนาคริสต์ จำนวน ๔,๒๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๓ และนับถือศาสนาอิสลาม จำนวน ๗๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๔ ตามลำดับ

๒.๓ สถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมเชิงประเด็น

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในฐานะกระทรวงหลักที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับหลักประกันในชีวิต สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ รวมทั้งบทบาทในการผลักดันให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อนำไปสู่สังคมที่ดีงามและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน จึงควรที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ตลอดจนกลไกต่างๆ ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน จึงได้ดำเนินการจัดทำ การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี ๒๕๕๘ เพื่อให้ท้องถิ่นและจังหวัดได้ตระหนักถึง ความสำคัญ และความจำเป็นในการมีข้อมูลเชิงสังคมที่จัดเก็บและรวบรวมโดยท้องถิ่นเอง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้อง ชัดเจน เป็นเอกภาพสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม จังหวัด แผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหาสังคมจังหวัด แผนงานและโครงการอื่นๆ ของกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ได้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาสังคมของแต่ละพื้นที่ ต่อไป

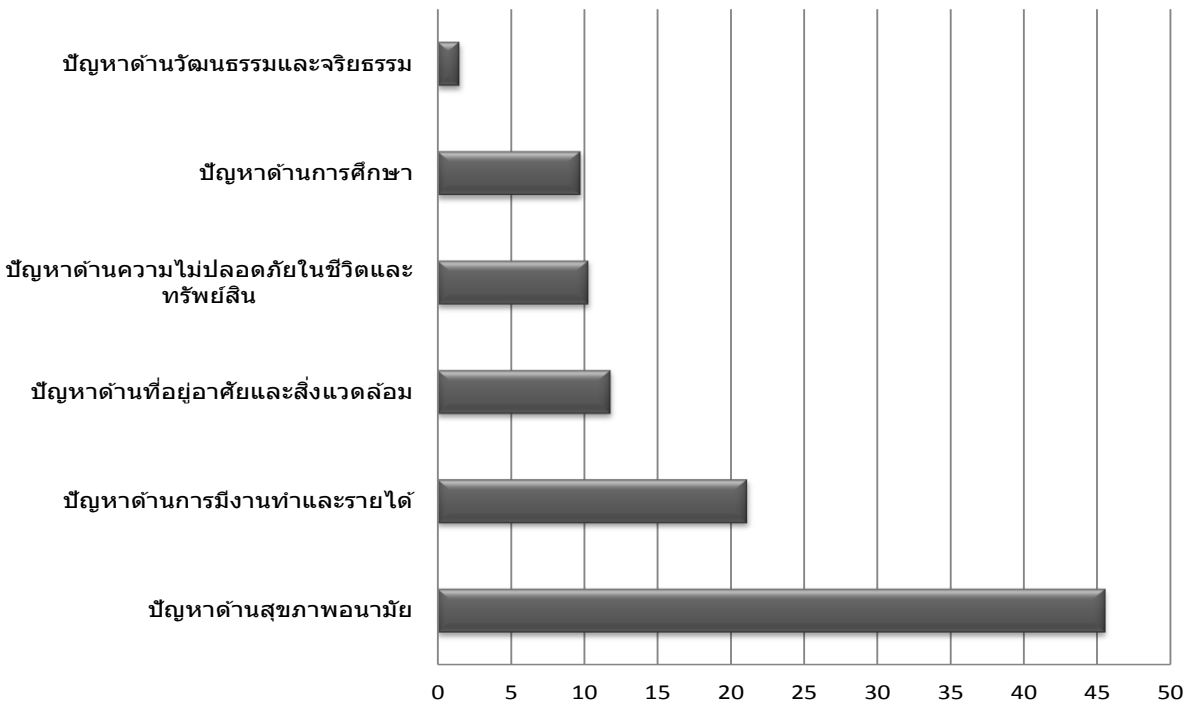
จากการศึกษาผลการสำรวจข้อมูลตามแบบรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น (อปท.) ปี ๒๕๕๘ โดย สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา เป็นผู้จัดเก็บข้อมูล จำนวน ๓๓๓ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ สามารถสรุปผลสถานการณ์ ปัญหาทางสังคมของจังหวัดนครราชสีมา ได้ดังนี้

ประชากรในท้องถิ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	1,214,884	49.41
หญิง	1,243,812	50.59
รวม	2,458,812	100

ปัญหาทางสังคมเชิง

จำนวนครัวเรือนในท้องถิ่น	801,143 ครัวเรือน
--------------------------	-------------------

ปัญหาทางสังคมเชิงประเด็น

	ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้	ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม	ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ปัญหาทางการศึกษา	ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม
■ ปัญหาทางสังคมเชิงประเด็น	45.54	21.11	11.81	10.29	9.75	1.5

สรุปปัญหาทางสังคมเชิงประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
๑. ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	๓๕,๕๒๐	๔๕.๕๔
๒. ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้	๑๖,๔๖๒	๒๑.๑๑
๓. ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม	๙,๒๑๔	๑๑.๘๑
๔. ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๘,๐๒๔	๑๐.๒๙
๕. ปัญหาทางการศึกษา	๗,๖๐๑	๙.๗๕
๖. ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม	๑,๑๗๒	๑.๕๐
รวม	๗๗,๙๙๓	๑๐๐

ลำดับที่ ๑ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕๔ อันดับหนึ่ง คือ ปัญหาประชาชนที่ติดสุรา รongลงมา คือ ปัญหาประชาชนที่ติดโรคระบาดในรอบปีจาก โรคมาเรียม โรคเบาหวาน โรคความดัน โรคหัวใจ และปัญหาประชาชนที่มีอาการทางจิต/ประสาท

ลำดับที่ ๒ ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๑ อันดับหนึ่ง คือ ปัญหาประชาชนที่มีรายได้น้อยที่มีหนี้สินและมีปัญหาในการส่งใช้เงินกู้ยืม รongลงมา คือ ปัญหาประชาชนที่มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการยังชีพ และปัญหาประชาชนในวัยทำงานที่ไม่มีงานทำหรือไม่ประกอบอาชีพและไม่มีรายได้

ลำดับที่ ๓ ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๑ อันดับหนึ่ง คือ ปัญหาครัวเรือนที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เช่น อาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ที่ราชพัสดุ อยู่ในเขตป่าสงวน ภายในบริเวณวัด ที่เช่า การถูกไล่ที่ เป็นต้น รongลงมา คือ ปัญหาครัวเรือนที่มีสภาพที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงถาวร และปัญหาครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

ลำดับที่ ๔ ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๙ อันดับหนึ่ง คือ ปัญหาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในรอบปี(ภัยที่เกิดจากธรรมชาติ) รongลงมา คือ ปัญหาประชาชนที่ได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะในรอบปีที่ผ่านมา และปัญหาประชาชนที่ประสบภัยจากการทำงานในรอบปีที่ผ่านมา

ลำดับที่ ๕ ปัญหาด้านการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๕ อันดับหนึ่งคือ ปัญหาเยาวชน(อายุ ๑๘-๒๕ ปี) หลังจบการศึกษาระดับประถม มัธยม สายอาชีพ มหาวิทยาลัย การศึกษาภาคพิเศษ แล้วไม่มีงานทำในรอบ ๑ ปี รongลงมา คือ ปัญหาเด็ก(อายุ ๖-๑๕ ปี) ที่ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อตามภาคบังคับได้ และปัญหาเด็ก(อายุ ๖-๑๕ ปี) ที่ออกเรียนกลางคันในภาคการศึกษาบังคับ

ลำดับที่ ๖ ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๐ อันดับหนึ่ง คือ ปัญหาสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในท้องถิ่น เช่น ร้านสุรา ร้านคาราโอเกะ สถานเริงรมณ์ โต๊ะสนุก ร้านเกม รongลงมา คือ ปัญหาร้านค้าที่ขายเหล้า บุหรี่ อยู่ในบริเวณใกล้สถานศึกษาและศาสนสถาน

๓) กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๘ กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคม และส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆเข้ามามีส่วนร่วม

(ร่าง) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๘ ได้กำหนดหมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมกับประชาชนกลุ่มเปราะบางตั้งแต่ เด็ก เยาวชน ครอบครัว สตรี คนพิการ ผู้ยากไร้และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ผู้สูงอายุ รวมทั้งการพัฒนากฎหมายให้ทันสมัย ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม รัฐต้องจัดระบบงานของรัฐและกระบวนการยุติธรรมให้อำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทัวถึง เท่าเทียมและเสียค่าใช้จ่ายน้อย ป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จากประชาชนโดยมิชอบ รวมทั้งรัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีกลไกตรวจสอบและเปิดเผยการใช้จ่ายเงินของรัฐที่มีประสิทธิภาพ ข้อท้าทายด้านกฎหมายพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละฉบับจึงส่งผลต่อการเข้าถึงสิทธิต่างๆ และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีความขัดแย้งระหว่างกัน ขาดระเบียบ ข้อบังคับ แนวทางต่างๆ จึงทำให้กฎหมายไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

๔) การจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมกับการปรับบทบาทให้ภาคส่วนต่างๆ มาร่วมจัดกลไกและบริการสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น

จังหวัดมีการใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาสังคมและจัดสวัสดิการสังคมสูงมาก ของงบประมาณรายจ่าย แต่สัดส่วนงบประมาณที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ได้รับการจัดสรรเพียงเล็กน้อยของงบประมาณทั้งประเทศ

จากการปรับโครงสร้างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่เน้นรับผิดชอบกลุ่มเป้าหมาย มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้ได้รับงบประมาณเพิ่มมากขึ้น และจะมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการโดยจำเป็นต้องมีการจัดสรรทรัพยากรใหม่และคิดต้นทุนเป็นรายหัว เน้นความรับผิดชอบร่วมในการรับภาระ หากต้องการรับบริการที่สูงขึ้นรวมทั้งการจัดเก็บภาษีที่สูงขึ้น บทบาทของภาคเอกชน อาสาสมัคร ภาคประชาชนและธุรกิจในการพัฒนาสังคมจะมีสูงขึ้นโดยทำงานเคียงคู่กับภาครัฐ นอกจากนั้น คุณภาพการให้บริการจะดีขึ้นและบทบาทของผู้ประกอบวิชาชีพและการทำงานแบบสหวิชาชีพจะมีสูงขึ้น และจะมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการเพิ่มมากขึ้น

๕) การจัดระเบียบการจัดสวัสดิการสังคมใหม่กับระบบการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนทุกช่วงวัย

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยได้กล่าวถึงระบบสวัสดิการเพื่อการคุ้มครองทางสังคมของไทยในปี ๒๕๕๘ พบว่าสังคมไทยมีการจัดสวัสดิการแบบพหุลักษณะ ส่วนใหญ่จะเป็นการจัดสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน (ให้กับทุกคนตามสิทธิพลเมือง) เช่น ด้านประกันสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านเบี้ยความพิการ ด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได บริการสวัสดิการสังคมภาคบังคับและภาคสมัครใจ เช่น บริการประกันสังคมมาตรา ๓๓, ๓๙ และ ๔๐ บริการกองทุนเงินทดแทน บริการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ บริการกองทุนบำเหน็จบำนาญ เป็นต้น บริการสวัสดิการสังคมทางเลือก เป็นบริการที่จัดทำโดยภาคธุรกิจเอกชน เช่น บริษัทประกันภัย บริษัทประกันชีวิต บริการสวัสดิการชุมชน เป็นต้น

ตาราง ช่วงอายุ / สวัสดิการ / บริการสวัสดิการสังคมกับแรงงานในและนอกระบบประกันสังคม

ช่วงอายุ	สวัสดิการ	บริการ	
		แรงงานในระบบประกันสังคม	แรงงานนอกระบบประกันสังคม
วัยเด็ก ๐ – ๓ ปี	สวัสดิการแรกเกิดและเด็กเล็ก		- โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด – ๓ ปี ๖๐๐ บาท ต่อเดือน
๐ – ๖ ปี		- เงินสงเคราะห์บุตร ๕๐๐ บาท ต่อเดือน	
		ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	
๔ – ๑๒ ปี	สวัสดิการเด็กและเยาวชนวัยเรียน	- โครงการอาหารกลางวัน - โครงการนมโรงเรียน	
๔ – ๑๘ ปี	สวัสดิการเด็กและเยาวชนวัยเรียน	- เรียนฟรี ๑๕ ปี	
ช่วงอายุ	สวัสดิการ	บริการ	

		แรงงานในระบบประกันสังคม	แรงงานนอกระบบประกันสังคม
๑๖ - ๒๒ ปี	สวัสดิการเด็กและเยาวชน วัยเรียน	- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) - กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)	
วัยทำงาน ๑๙ - ๕๙ ปี	สวัสดิการวัยทำงาน	- ประกันสังคมครอบคลุม ๗ สิทธิ ประโยชน์ (เจ็บป่วย พิการ คลอดบุตร ตาย สงเคราะห์บุตร ว่างงาน ชราภาพ)	ความคุ้มครองทางสังคมรูปแบบอื่น ด้อยกว่าประกันสังคม
วัยสูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	สวัสดิการผู้สูงอายุ	- บำเหน็จบำนาญชราภาพ	- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท/คน/เดือน
		- สิทธิผู้สูงอายุ ใน ม.๑๑ ของ พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖	
	สวัสดิการคนพิการ	- ชดเชยรายได้/เบี้ยความพิการ ๘๐๐ บาท	- เบี้ยความพิการ ๘๐๐ บาท/เดือน
		- สิทธิคนพิการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก อาชีพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ	
	สวัสดิการคนจน		- โครงการเงินโอน แก่จน คนขยัน
	สวัสดิการผู้ด้อยโอกาส	- หลักประกันสุขภาพ ๓ กองทุน - เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์ ๕๐๐ บาท/เดือน - บริการบ้านพักชั่วคราว - เงินสงเคราะห์ครอบครัว - คุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย	
	สวัสดิการชุมชน	- กองทุนสวัสดิการชุมชน - การดูแลสมาชิกตั้งแต่เกิด - ตาย	
	สวัสดิการคนไร้ที่พึ่ง	- คุ้มครองสิทธิตามกฎหมายคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง - การดูแลตามมาตรฐานการจัดบริการคนไร้ที่พึ่ง	

บทที่ ๒

ทิศทางการพัฒนางานสวัสดิการสังคม

๑. นโยบายของรัฐบาล

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ กล่าวถึงประเด็นปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนของประชาชน มีสาเหตุมาจากความเหลื่อมล้ำของสังคม นโยบายของรัฐบาลแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเฉพาะหน้าจะเร่งสร้างโอกาสอาชีพ และการมีรายได้มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ โดยปรับปรุงกฎหมาย ขอบคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ ระยะยาวจะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากขึ้น และการเตรียมความพร้อมร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

๒. นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีและข้อเสนอมุมมองทิศทางของสังคมไทยใน ๒๐ ปี ข้างหน้าตามภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth) เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัยให้มีความรู้ สร้างความมั่นคงทางรายได้และการออม รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอมุมมองทิศทางของสังคมไทยใน ๒๐ ปีข้างหน้าตามภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่สำคัญคือ มีระบบสวัสดิการที่สมบูรณ์ ให้ประชาชนทั่วไปรวมทั้งผู้ประสบปัญหาทางสังคม ผู้ยากไร้ ด้อยโอกาส ได้รับการคุ้มครองดูแลอย่างมีศักดิ์ศรี ได้รับการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิรวมทั้งพัฒนากลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มมีการเรียนรู้ พัฒนาในทุกมิติ และพึ่งตนเองได้ ประชาชนมีเจตคติที่ดีต่อกลุ่มเป้าหมายและสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม การสร้างความร่วมมือรัฐ เอกชน ประชาชน และระหว่างประเทศที่สมประโยชน์ (Win Win Situation) มีระบบการจัดการทางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาสังคมไทยที่เกี่ยวข้องกับโครงการสร้างส่วนราชการ โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (สำนักงาน ก.ส.ศ.) ควรเป็นองค์กรอิสระที่ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้องค์กรหลักสามารถเป็นกลไกการกำหนด ควบคุมและกำกับระบบสวัสดิการสังคมของไทยได้อย่างชัดเจน การปรับปรุงมาตรการการเงินการคลัง การพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานและเป็นหลักประกันต่อการเข้าถึงบริการและสิทธิสวัสดิการอย่างทั่วถึง เป็นธรรม

๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และยังยึดใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน การกำหนดทิศทางการพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาคนทุกช่วงวัย การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน การสร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้คนทุกช่วงวัยในแผนฯ นี้ เน้นการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ

สังคมให้ทุกคนในสังคมไทย การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ การสร้างโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและบริการสังคมอย่างเสมอภาคโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส การสร้างความมั่นคงทางรายได้และอาชีพกับประชาชน การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุ การเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคม และทุนวัฒนธรรม รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สวัสดิการชุมชน และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

๔. แนวคิดสวัสดิการสังคมและความร่วมมือระหว่างประเทศ

กรอบความร่วมมือหุ้นส่วนระหว่างไทยกับสหประชาชาติ ปี ๒๐๑๒-๒๐๑๖ (United Nation Partnership Framework : UNPAF ๒๐๑๒-๒๐๑๖) โดยมีเรื่องการคุ้มครองทางสังคมเป็นหนึ่งในความร่วมมือเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการทางสังคม การพัฒนาระบบการช่วยเหลือทางสังคมแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าเส้นความยากจนและกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็ก สตรี ผู้ติดเชื้อเอชไอวี การพัฒนาระบบประกันสังคมแก่แรงงานนอกระบบและผู้อยู่นอกระบบแรงงาน และส่งเสริมให้มีระบบการเงินการคลังที่สามารถสนับสนุนระบบสวัสดิการสังคมของประเทศได้อย่างยั่งยืน

แผนงานประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน พ.ศ.๒๕๖๔ (ค.ศ.๒๐๒๑)

มีจุดหมายที่จะทำให้ประชาคมที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อประชาคมอาเซียน มีความครอบคลุม มีความยั่งยืน มีภูมิคุ้มกัน และมีพลวัต วิสัยทัศน์ดังกล่าว เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านสวัสดิการสังคม คือการเป็นประชาคมที่มีความครอบคลุมซึ่งส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตในระดับสูง การเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียม ในโอกาสสำหรับทุกคนและส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ แรงงานข้ามชาติ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มบุคคลชายขอบ โดยเฉพาะปี ๒ การเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกันโดยทุกคนผ่านมาตรการ กลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์และแผนงานภายใต้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) ด้านการคุ้มครองทางสังคม หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ความปลอดภัยของอาหาร การจัดการความยากจน การจ้างงานและงานที่มีคุณค่าและการค้ามนุษย์

กรอบและแผนการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคมระดับภูมิภาค

เป้าหมายคือ เพิ่มพูนความอยู่ดีมีสุข สวัสดิการและความเป็นอยู่ของประชาชนตลอดช่วงชีวิต หลักการสำคัญ การคุ้มครองทางสังคมเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน ด้วยเหตุนี้การดำเนินงานต้องใช้หลักการประสานงานและแบบองค์รวม ด้านการมีส่วนร่วมจากรัฐบาล ภาคเอกชน หุ้นส่วนการพัฒนา ภาคประชาสังคม ผู้ให้บริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ที่เหมาะสม การดำเนินการคุ้มครองทางสังคมควรอยู่บนพื้นฐานของการเคารพเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม ความเป็นปึกแผ่นทางสังคม การไม่เลือกปฏิบัติ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ การช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล ความเสมอภาคทางเพศ ความครอบคลุมทางสังคม ความยืดหยุ่น และความพร้อมรับผิด (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ๒๕๕๘, น. ๒ - ๓)

๕. การประเมินสถานการณ์ด้านการพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัด

ก. ปัจจัยภายใน

๕.๑ จุดแข็ง

๑) มีกลไก ซึ่งประกอบด้วย องค์การภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรชุมชน ในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม ครอบคลุมในระดับจังหวัด

๒) มีสมาชิกสวัสดิการและภาคีเครือข่ายที่หลากหลาย ในการทำงานสวัสดิการสังคมที่ร่วมการขับเคลื่อนงานที่เป็นรูปธรรมผ่าน ๔ เสาหลักได้แก่ **เสาการบริการสังคม เสาประกันสังคม เสาการช่วยเหลือทางสังคม และเสาการส่งเสริมสนับสนุน** ผ่านแผนงาน/โครงการที่ชัดเจน

๓) มีทุนทางสังคมสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ อาทิ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายสภาองค์กรชุมชน เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน เครือข่ายผู้สูงอายุ เครือข่ายเด็กและเยาวชน เครือข่ายคนพิการ เป็นต้น

๔) มีสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคคลที่มีความรู้ด้านสวัสดิการสังคมเป็นจำนวนมาก

๕) มีแหล่งเรียนรู้ที่สามารถสร้างทักษะและประสบการณ์ด้านการจัดสวัสดิการสังคม

๖) มีกองทุนด้านสวัสดิการสังคมที่สามารถสนับสนุนงบประมาณในการขับเคลื่อนหลากหลายเป็นรูปธรรม เช่น กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร กองทุนยุติธรรม กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนากระบวนการเงิน กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน กองทุนพัฒนาสหกรณ์ ฯลฯ

๕.๒ จุดอ่อน

๑) การบูรณาการงานด้านสวัสดิการสังคมระหว่างหน่วยงานยังมีน้อย แต่ละหน่วยงานดำเนินงานโดยยึดกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นหลัก การดำเนินงานมีลักษณะต่างคนต่างทำภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ พันธกิจเฉพาะองค์กร ขาดการกำหนดเป้าหมาย ทิศทางร่วมกัน ส่งผลให้ขาดการประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานร่วมกัน

๒) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสาธารณะที่เอื้อต่องานสวัสดิการสังคม แต่ยังไม่มี การเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้อง

๓) ระบบฐานข้อมูลการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ระบบฐานข้อมูลการให้บริการกลุ่มเป้าหมายไม่สมบูรณ์ และไม่สามารถใช้งานได้จริง ทำให้เกิดปัญหาต่อการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนระบบสวัสดิการสังคมระดับจังหวัดและการขับเคลื่อนงานในระดับปฏิบัติ ไม่มีการจัดทำฐานข้อมูลบุคคลที่สมควรได้รับสวัสดิการจากรัฐ

๔) การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ตรงตามข้อเท็จจริงทำให้ส่งผลกระทบต่อ การให้บริการสวัสดิการสังคม

๕) บุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคม เช่น องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน เป็นต้น

๖) ขาดผลงานวิจัยและการจัดการความรู้ด้านต่างๆด้านพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย ที่สนับสนุนการดำเนินงานในระดับพื้นที่

๗) พื้นที่ในการดำเนินงานจัดสวัสดิการสังคมกว้างใหญ่ ในการส่งต่องานสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมาย

ข. ปัจจัยภายนอก

๕.๓ โอกาส (O)

๑) รัฐบาลมีกฎหมายการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และกฎหมายเฉพาะกลุ่มเป้าหมายรองรับการทำงานหลายฉบับ เป็นเครื่องมือการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ.๒๕๕๙ พระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ.๒๕๕๗ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้น

๒) รัฐบาลมีนโยบายการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม และสร้างสวัสดิการถ้วนหน้าที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓) แนวคิดระดับสากลที่ให้ความสำคัญกับฐานสิทธิการคุ้มครองทางสังคมกับการดูแลคนทุกช่วงวัย และทุกคนได้รับหลักประกันขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และได้ให้ความสำคัญกับงานสวัสดิการสังคม

๔) กระแสประชาชนเป็นศูนย์กลางทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมทุกภาคส่วน ส่งผลให้บทบาทของภาคีเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมได้รับความสำคัญมากขึ้น

๕) มีกองทุนด้านการพัฒนาสังคมสังคมในการส่งเสริมระบบสวัสดิการสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศมากขึ้น

๖) มีหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองส่งเสริมและพัฒนางานสวัสดิการสังคม

๗) มีมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมที่สนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดคุณภาพบริการ องค์การปกครองท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นจำนวนมากที่ทำหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมาย

๕.๔ ภัยคุกคาม/อุปสรรค (T)

๑) การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและรวดเร็ว เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย ทำให้ปัญหาทางสังคมมีความหลากหลายและซับซ้อน ทำให้ผู้ประสบปัญหาทางสังคมเพิ่มมากขึ้น แต่ต้องการระบบการดูแลทางสังคมในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง

๒) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์แบบ ส่งผลให้จังหวัดต้องปรับระบบสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อรองรับกับการมีอายุยืนยาวเพิ่มขึ้น การปรับระบบบริการสวัสดิการให้มีความหลากหลายตอบสนองกับความต้องการในแต่ละช่วงวัยของผู้สูงอายุ

๓) การเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้ประชาชนสามารถไปมาได้สะดวกส่งผลต่อปัญหาสังคม เช่น การก่อการร้ายข้ามชาติ อาชญากรรม และการค้ามนุษย์ โรคติดต่อ

๔) กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดระบบบริโภคนิยม และเกิดอาชญากรรมทางด้านเทคโนโลยี คนสนใจตัวเองมากกว่าสังคมส่วนรวม

๕) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางกลุ่มใช้โครงการสวัสดิการสังคมเป็นเครื่องมือในทางการเมือง มากกว่ามุ่งจัดสวัสดิการบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง

๖) การเคลื่อนย้ายแรงงานไปต่างจังหวัดและต่างพื้นที่ ทำให้เกิดปัญหาครอบครัว เช่น ผู้สูงอายุ เด็ก และคนพิการถูกทอดทิ้ง

๗) อุบัติทางถนนทำให้มีผู้เจ็บป่วยและผู้พิการเกิดขึ้น ขยายความต้องการในการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น

๘) ระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานระดับท้องถิ่นและระดับกระทรวงบางส่วนยังมีข้อขัดแย้งในการดำเนินงานสวัสดิการสังคม

๙) การช่วยเหลือของหน่วยงานต่างๆ ยังเป็นการช่วยเหลือเฉพาะหน้า

๑๐) ระบบงบประมาณสนับสนุนการขับเคลื่อนสวัสดิการสังคมของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมยังมีน้อย ไม่เพียงพอในการหนุนเสริมการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุม ทัวถึง และต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาคนและสังคมเพื่อความอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑. พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพเต็มตามศักยภาพและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
๒. สร้างเสริมเครือข่ายจากทุกภาคส่วนในการมีส่วนร่วมพัฒนาสังคม
๓. พัฒนานองค์ความรู้ ชีตความสามารถ และระบบการบริหารจัดการด้านการพัฒนาสังคม
๔. จัดระบบสวัสดิการที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันและความมั่นคงในชีวิต

ค่านิยมองค์กร อุทิศตน อาสางาน เอื้ออาทร อำนวยประโยชน์สุข

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างภูมิคุ้มกันและส่งเสริมโอกาสทางสังคมบนฐานแห่งความพอเพียง
๒. เสริมประสิทธิภาพทางสังคมในลักษณะการพัฒนาศักยภาพและการสร้าง เครือข่าย
๓. ผนึกกำลังทางสังคมจากทุกภาคส่วน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล
๔. จัดระบบสวัสดิการที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยภาพรวมของการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

๖. วิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓

“โคราชเมืองน่าอยู่ ภาคีเครือข่ายเข้มแข็ง สวัสดิการสังคมยั่งยืน ก้าวทันประชาคมอาเซียน”

๗. พันธกิจ

- ๗.๑ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองได้
- ๗.๒ เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น
- ๗.๓ บูรณาการหน่วยงาน องค์กรภาคประชาสังคมและภาคีเครือข่าย เพื่อขับเคลื่อนสวัสดิการสังคม
- ๗.๔ ประชาชนเข้าถึงบริการสวัสดิการสังคมและผู้ประสบปัญหาทางสังคมเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน
- ๗.๕ สร้างสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ภายใต้กรอบความร่วมมือของกลุ่มประชาคมอาเซียน

๘. วัตถุประสงค์

- ๘.๑ เพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนให้เกิดความยั่งยืน
- ๘.๒ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดสวัสดิการสังคม
- ๘.๓ เพื่อเสริมสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม
- ๘.๔ เพื่อพัฒนาความร่วมมือในการจัดสวัสดิการสังคมในระดับจังหวัด
- ๘.๕ เพื่อพัฒนาความร่วมมือในการจัดสวัสดิการสังคม ให้สอดคล้องกับกลุ่มประชาคมอาเซียน

๙. เป้าประสงค์

- ๙.๑ ประชาชนทุกระดับยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างไม่ต้องร้อน
- ๙.๒ มีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม
- ๙.๓ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายสวัสดิการสังคมให้กับประชาชน
- ๙.๔ มีกลไกที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม
- ๙.๕ มีองค์กรที่เข้มแข็งเป็นกลไกในการดำเนินงานด้านสังคมระดับพื้นที่และกลุ่มประชาคมอาเซียน

๑๐. ตัวชี้วัด

- ๑๐.๑ จำนวนกิจกรรมโครงการที่สร้างรายได้ให้กับประชาชน
- ๑๐.๒ จำนวนโครงการที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินโครงการ
- ๑๐.๓ ร้อยละ ๑๕ ขององค์กรเครือข่ายสวัสดิการสังคมที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย
- ๑๐.๔ ปรับปรุงข้อมูลองค์กรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายและเผยแพร่ข้อมูลอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- ๑๐.๕ จำนวนเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายสวัสดิการสังคม
- ๑๐.๖ จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น
- ๑๐.๗ ร้อยละ ๖๐ จำนวนหน่วยงานที่ใช้ข้อมูลร่วมกัน
- ๑๐.๘ ร้อยละ ๖๐ จำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ร่วมกันในการดำเนินงานสวัสดิการสังคม
- ๑๐.๙ ร้อยละ ๘๐ ของผู้ประสบปัญหาทางสังคมเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย
- ๑๐.๑๐ อัตราการเพิ่มขึ้นของประชาชนที่เข้าถึงสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน

๑๑. ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓

ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน สามารถดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจพอเพียงมุ่งเน้นให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และใช้จ่ายเงินให้ได้มาอย่างพอเพียงและประหยัด ตามกำลังของเงินของบุคคลนั้น โดยปราศจากการกู้หนี้ยืมสิน และถ้ามีเงินเหลือ ก็แบ่งเก็บออมไว้บางส่วน ช่วยเหลือผู้อื่นบางส่วน และอาจจะใช้จ่ายมาเพื่อปัจจัยเสริมอีกบางส่วน สาเหตุที่แนวทางการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง เพราะสภาพการดำรงชีวิตของสังคมทุนนิยมในปัจจุบัน ได้ถูกปลูกฝัง สร้าง หรือกระตุ้น ให้เกิดการใช้จ่ายอย่างเกินตัว ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น การบริโภคเกินตัว ความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ความสวยความงาม การแต่งตัวตามแฟชั่น การพนันหรือเสี่ยงโชค เป็นต้น จนทำให้ไม่มีเงินเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ส่งผลให้เกิดการกู้หนี้ยืมสิน เกิดเป็นวัฏจักรที่บุคคลหนึ่งไม่สามารถหลุดออกมาได้ ถ้าไม่เปลี่ยนแนวทางในการดำรงชีวิต

๑๑.๒ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังภาคีเครือข่ายและหุ้นส่วนของสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม สนับสนุนพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคม ได้แก่ องค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนรวมทั้งอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) เป็นกลไกสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดศูนย์ ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสวัสดิการสังคมขององค์กรธุรกิจเอกชน ส่งเสริมให้สภาองค์กรชุมชน ตำบลจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน และระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน การบูรณาการการดำเนินงานรวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรเอกชนลงทุนใน โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและกิจการเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๑๑.๓ ยุทธศาสตร์การสนับสนุนส่งเสริมให้เครือข่ายและภาคประชาชนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับองค์กรอิสระเพื่อเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามกฎหมาย การส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการบริการขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรเครือข่าย สวัสดิการสังคม และการปฏิบัติของบุคลากร หน่วยงานให้บริการด้านสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการให้ หน่วยงานบริการสวัสดิการสังคมทุกหน่วยงานโดยเฉพาะท้องถิ่นมีผู้มีความรู้ด้านสวัสดิการสังคมและสังคม สงเคราะห์ การส่งเสริมการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคมภายใต้แผนงานด้านสวัสดิการสังคมจังหวัด กรอบและแผนการดำเนินงาน ตามว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคมระดับจังหวัด และพันธกรณีต่างๆ ใน ระดับจังหวัด การพัฒนากลไกและโครงการความร่วมมือต่างๆ ทั้งการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม การ คุ้มครองทางสังคม การศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ การปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับความร่วมมือเชิงประเด็นและ กลุ่มเป้าหมายประชาชนภายในจังหวัด

๑๑.๔ ยุทธศาสตร์เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบการให้บริการทางสังคม

ให้ความสำคัญกับส่วนของการบริหารจัดการนั้น เน้นสร้างความพร้อมของกลไกการปฏิบัติงาน สวัสดิการสังคมในทุกระดับ การจัดทำระบบข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงถึงข้อมูลผู้รับบริการ การ ถ่ายโอนงานและการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแทนรัฐ การสร้างความเข้าใจในงานสวัสดิการสังคม รวมทั้งการ พัฒนาตัวชี้วัดในงานสวัสดิการสังคม การพัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารในการพัฒนาอาชีพส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ สังคมแก่คนในสังคมไทยรวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคม ให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นขั้นพื้นฐานเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วม ในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศมุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพ และมีช่องทาง การเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

๑๑.๕ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนไทยและประชาชนในประเทศอาเซียนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม โดยการพัฒนาคนทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุ ภายใต้การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมใน ๔ เสาหลัก ได้แก่ การบริการสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสวัสดิการชุมชนได้ร่วมรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการช่วยเหลือทางสังคม เน้นการช่วยเหลือร้อยละ ๑๐ ของผู้ที่ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี ได้รับสวัสดิการสังคมดำรงชีพขั้นพื้นฐาน สำหรับการรับบริการทางสังคมเน้นการให้สิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น เช่น เงินอุดหนุน ๖๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับเด็กแรกเกิด - ๓ ปี การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกองทุนสวัสดิการชุมชน เพื่อให้มีสวัสดิการชีวิตอย่างยั่งยืน และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยการเข้าถึงระบบสาธารณสุขูปโภคพัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคม ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลายเสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิและสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๓

รายละเอียดยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓

๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน สามารถดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจพอเพียงมุ่งเน้นให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และใช้จ่ายเงินให้ได้มาอย่างพอเพียงและประหยัด ตามกำลังของเงินของบุคคลนั้น โดยปราศจากการกู้หนี้ยืมสิน และถ้ามีเงินเหลือ ก็แบ่งเก็บออมไว้บางส่วน ช่วยเหลือผู้อื่นบางส่วน และอาจจะใช้จ่ายมาเพื่อปัจจัยเสริมอีกบางส่วน สาเหตุที่แนวทางการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง เพราะสภาพการดำรงชีวิตของสังคมทุนนิยมในปัจจุบันได้ถูกปลูกฝัง สร้าง หรือกระตุ้น ให้เกิดการใช้จ่ายอย่างเกินตัว ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น การบริโภคเกินตัว ความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ความสวยความงาม การแต่งตัวตามแฟชั่น การพนันหรือเสี่ยงโชค การใช้สื่อออนไลน์ต่างๆ ที่ไม่สร้างสรรค์และไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว เป็นต้น

๑.๑ เป้าประสงค์

- ประชาชนทุกระดับยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างไม่ต้องรื้อถอน

๑.๒ กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน
- ๒) ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

๑.๓ แผนงาน/โครงการ

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อรองรับสร้างอาชีพให้ประชาชนภาคครัวเรือนมีรายได้
- ๒) พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมเครือข่ายนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปบูรณาการสู่การบริหารจัดการการดำเนินชีวิต

๑.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนกิจกรรมโครงการที่สร้างรายได้ให้กับประชาชน
- ๒) จำนวนโครงการที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินโครงการ

๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังภาคีเครือข่ายและหุ้นส่วนของสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับภารกิจที่สำคัญของการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย กล่าวคือ ความเป็นเครือข่ายมีความสัมพันธ์กับงาน และสัมพันธ์ภาพระหว่างกันซึ่งงาน/ภารกิจและความเป็นภาคีต่อกันนั้นจะนำไปสู่การเรียนรู้และการสร้างกระบวนการความเคลื่อนไหวทางสังคม ดังนั้นกระบวนการทำงานของเครือข่าย สามารถพิจารณาได้จากการทำงาน สัมพันธภาพการเรียนรู้และความเคลื่อนไหวที่นำไปสู่การจัดการกับสิ่งต่างๆ ภายใต้บริบทที่เกิดขึ้นโดยแต่ละเครือข่ายจะมีกระบวนการทำงานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด การเพิ่มความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการจัดการตัวเองของชุมชน และระดับที่เป็นการสร้างโอกาสสร้างศักยภาพของเครือข่ายและขยายกลุ่มองค์กรชุมชน ไปยังเครือข่ายอื่นๆ การส่งเสริมสนับสนุนพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคม ได้แก่ องค์กรภาครัฐ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของทุกภาคส่วนรวมทั้งอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) เป็นกลไกสร้างพลังเครือข่ายหุ้นส่วนทางสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดศูนย์ ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสวัสดิการสังคมขององค์กรธุรกิจเอกชน ส่งเสริมให้สภาองค์กรชุมชน ตำบลจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่าง ภาคเอกชน และระหว่างภาครัฐกับเอกชน

๒.๑ เป้าประสงค์

- มีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

๒.๒ กลยุทธ์

- ๑) จัดให้องค์กรที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมได้ขึ้นทะเบียนตาม พรบ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มมากขึ้น
- ๒) จัดทำทะเบียนข้อมูลองค์กรที่ขึ้นทะเบียนตาม พรบ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

๒.๓ แผนงาน/โครงการ

- ๑) ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กองทุนด้านการพัฒนาสังคม(กองทุนคุ้มครองเด็กฯ กองทุนผู้สูงอายุ, กองทุนการค้ำมนุษย์ ฯลฯ)
- ๒) เผยแพร่ให้ความรู้แนวทางการขึ้นทะเบียนองค์กรตาม พรบ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสิทธิประโยชน์

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละ ๑๕ ขององค์กรเครือข่ายสวัสดิการสังคมที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย
- ๒) ปรับปรุงข้อมูลองค์กรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายและเผยแพร่ข้อมูลอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๓. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนส่งเสริมให้เครือข่ายและภาคประชาชนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนสวัสดิการสังคม

ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ โดยสร้างความรู้และความเข้าใจแก่เครือข่ายภาคประชาสังคม และภาคประชาชนในการพัฒนาระบบราชการ เน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง (Action Learning) เพื่อให้ภาคประชาชนมีศักยภาพในการเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมมากขึ้นจนถึงระดับของการเข้ามาเป็นหุ้นส่วน และร่วมติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการภาครัฐได้อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดความรู้และความตระหนักในสำนึกพลเมืองว่าจะต้องเข้ามาเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรอิสระเพื่อเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการบริการขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรเครือข่ายสวัสดิการสังคม และการปฏิบัติของบุคลากรหน่วยงานให้บริการด้านสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการให้หน่วยงานบริการสวัสดิการสังคมทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะท้องถิ่นมีผู้มีความรู้ด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม ภายใต้แผนงานด้านสวัสดิการสังคมจังหวัด กรอบและแผนการดำเนินงานตามว่าด้วยการเสริมสร้างความ

เข้มแข็งทางมาตรการคุ้มครองทางสังคมระดับจังหวัด และพันธกรณีต่างๆ ในระดับจังหวัด ส่งเสริมให้มี คณะกรรมการภาคประชาชน (Lay Board) ในทุกระดับ และจัดให้มีอาสาสมัครภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

๓.๑ เป้าประสงค์

- เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายสวัสดิการสังคมให้กับประชาชน

๓.๒ กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมให้เกิดเวทีให้ความรู้และบูรณาการระหว่างภาคีเครือข่าย
- ๒) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

๓.๓ แผนงาน/โครงการ

- ๑) ส่งเสริมประสิทธิภาพเครือข่ายสวัสดิการสังคมระดับพื้นที่
- ๒) พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสังคม (อพม,คนพิการ,ผู้สูงอายุ,เด็กเยาวชนกองทุนสวัสดิการสังคมฯลฯ)

๓.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายสวัสดิการสังคม
- ๒) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบการให้บริการทางสังคม

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการระบบฐานข้อมูลภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆมุ่งพัฒนาบริการทางสังคมที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากลปรับปรุงระบบที่เกี่ยวข้องพัฒนาบุคลากรในเครือข่ายการเชื่อมโยงการพัฒนา เน้นสร้างความพร้อมของกลไกการปฏิบัติงานสวัสดิการสังคมในทุกระดับ การจัดทำระบบข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงถึงข้อมูลผู้รับบริการ การถ่ายโอนงานและการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแทนรัฐ การสร้างความเข้าใจในงานสวัสดิการสังคม รวมทั้งการพัฒนาตัวชี้วัดในงานสวัสดิการสังคม การพัฒนาและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทยรวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคม ให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึงสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นขั้นพื้นฐานเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศมุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพ และมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

๔.๑ เป้าประสงค์

- มีกลไกที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

๔.๒ กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาฐานข้อมูลสวัสดิการสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) การใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓ แผนงาน/โครงการ

- ๑) พัฒนามาตรฐานระบบฐานข้อมูลและระบบการให้บริการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง
- ๒) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการจัดสวัสดิการสังคมกับองค์กรภาคีเครือข่าย

๔.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละ ๖๐ จำนวนหน่วยงานที่ใช้ข้อมูลร่วมกัน
- ๒) ร้อยละ ๖๐ จำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ร่วมกันในการดำเนินงานสวัสดิการสังคม

๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนไทยและประชาชนในประเทศอาเซียนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยการพัฒนาคอนกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุ ภายใต้การขับเคลื่อนระบบสวัสดิการสังคมใน ๔ เสาหลัก ได้แก่ การบริการสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการส่งเสริมและสนับสนุนหุ้นส่วนทางสังคมและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสวัสดิการชุมชนได้ร่วมรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการสังคม โดยเฉพาะการช่วยเหลือทางสังคม เน้นการช่วยเหลือร้อยละ ๑๐ ของผู้ลงทะเบียนสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี ได้รับสวัสดิการสังคมเพื่อการดำรงชีพขั้นพื้นฐาน สำหรับการรับบริการทางสังคมเน้นการให้สิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกองทุนสวัสดิการชุมชน เพื่อให้มีสวัสดิการชีวิตอย่างยั่งยืน และเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักพิง และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยการเข้าถึงระบบสาธารณสุขพัฒนากระบวนการสวัสดิการทางสังคม ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพพัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลายเสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิและสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับประชาชนในกลุ่มประเทศอาเซียนที่อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทย เพื่อประกอบอาชีพหรือเพื่อการศึกษาเล่าเรียน เน้นให้ทุกคนมีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลและสวัสดิการด้านการศึกษาในระดับพื้นฐานเป็นสำคัญ

๕.๑ เป้าประสงค์

- มีองค์กรที่เข้มแข็งเป็นกลไกในการดำเนินงานด้านสังคมระดับพื้นที่และกลุ่มประชาคมอาเซียน

๕.๒ กลยุทธ์

- ๑) การส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมายสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง
- ๒) ส่งเสริมให้ประชาชนไทยและประชาชนในประเทศอาเซียนเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน

๕.๓ แผนงาน/โครงการ

- ๑) อบรมให้ความรู้สิทธิตามกฎหมายให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาส
- ๒) เผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายการจัดสวัสดิการสังคมให้กับ อบท. และระดับพื้นที่และกลุ่มประชาคมอาเซียน

๕.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละ ๘๐ ของผู้ประสบปัญหาทางสังคมเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย
- ๒) อัตราการเพิ่มขึ้นของประชาชนที่เข้าถึงสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน

รายละเอียดยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด
๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	ประชาชนทุกระดับยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างไม่เดือดร้อน	๑.๑ ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน	๑.๑ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อรองรับสร้างอาชีพให้ประชาชนภาคครัวเรือนมีรายได้	๑. จำนวนกิจกรรมโครงการที่สร้างรายได้ให้กับประชาชน
		๑.๒ ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต	๑.๒ พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมเครือข่ายนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปบูรณาการสู่การบริหารจัดการการดำเนินชีวิต	๒. จำนวนโครงการที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินโครงการ
๒. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างพลังภาคีเครือข่ายและหุ้นส่วนของสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม	มีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม	๒.๑ จัดให้องค์กรที่ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมได้ขึ้นทะเบียนตาม พรบ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มมากขึ้น	๒.๑ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กองทุนด้านการพัฒนาสังคม(กองทุนคุ้มครองเด็กฯ กองทุนผู้สูงอายุ, กองทุนการค้ำมนุษย์ ฯลฯ)	๑. ร้อยละ ๑๕ ขององค์กรเครือข่ายสวัสดิการสังคมที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย
		๒.๒ จัดทำทะเบียนข้อมูลองค์กรที่ขึ้นทะเบียนตาม พรบ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	๒.๒ เผยแพร่ให้ความรู้แนวทางการขึ้นทะเบียนองค์กรตาม พรบ.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสิทธิประโยชน์	๒. ปรับปรุงข้อมูลองค์กรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายและเผยแพร่ข้อมูลอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด
๓. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนส่งเสริมให้เครือข่ายและภาคประชาชนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนสวัสดิการสังคม	เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านกฎ-หมายสวัสดิการสังคมให้กับประชาชน	๓.๑ ส่งเสริมให้เกิดเวทีให้ความรู้และบูรณาการระหว่างภาคีเครือข่าย	๓.๑ ส่งเสริมประสิทธิภาพเครือข่ายสวัสดิการสังคมระดับพื้นที่	๑. จำนวนเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายสวัสดิการสังคม
		๓.๒ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม	๓.๒ พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสังคม(อพม,คนพิการ, ผู้สูงอายุ,เด็กเยาวชนกองทุนสวัสดิการสังคมฯลฯ)	๒. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น
๔. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบการให้บริการทางสังคม	มีกลไกที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม	๔.๑ ส่งเสริมการพัฒนาฐานข้อมูลสวัสดิการสังคมให้มีประสิทธิภาพ	๔.๑ พัฒนามาตรฐานระบบฐานข้อมูลและระบบการให้บริการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	๑. ร้อยละ ๖๐ จำนวนหน่วยงานที่ใช้ข้อมูลร่วมกัน
		๔.๒ การใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ	๔.๒ การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการจัดสวัสดิการสังคมกับองค์กรภาคีเครือข่าย	๒. ร้อยละ ๖๐ จำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ร่วมกันในการดำเนินงานสวัสดิการสังคม
๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนไทยและประชาชนในประเทศอาเซียนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย	มีองค์กรที่เข้มแข็งเป็นกลไกในการดำเนินงานด้านสังคมระดับพื้นที่และกลุ่มประชาคมอาเซียน	๕.๑ การส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมายสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง	๕.๑ อบรมให้ความรู้สิทธิตามกฎหมายให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาส	๑. ร้อยละ ๘๐ ของผู้ประสบปัญหาทางสังคมเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย
		๕.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนไทยและประชาชนในประเทศอาเซียนเข้าถึงสิทธิสิทธิขั้นพื้นฐาน	๕.๒ เผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายการจัดสวัสดิการสังคมให้กับ อปท. และระดับพื้นที่และกลุ่มประชาคมอาเซียน	๒. อัตราการเพิ่มขึ้นของประชาชนที่เข้าถึงสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐาน

บทที่ ๔

การบริหารจัดการยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

เพื่อให้การนำยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ไปสู่การปฏิบัติ ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานโดยการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำยุทธศาสตร์ไปดำเนินการ การกำหนดให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับการดำเนินงาน การกำหนดกลไกการบริหารจัดการทั้งในจังหวัด การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณในส่วนของการรับการสนับสนุนกองทุนสวัสดิการสังคม และการติดตามประเมินผล

๑. การประสานหน่วยงานและเครือข่ายต่างๆ เพื่อนำยุทธศาสตร์ไปดำเนินการ

เสนอคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม มีมติเห็นชอบหลักการตามยุทธศาสตร์และมอบหมายให้หน่วยงานและเครือข่ายต่างๆ นำยุทธศาสตร์ไปดำเนินการ และรองรับการดำเนินงานตามแผน โดยในส่วนของจังหวัดได้นำยุทธศาสตร์ไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

๒. การจัดทำแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป็นการจัดทำโครงการเพื่อรองรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และมาตรการต่างๆ ที่ได้ระบุไว้ในยุทธศาสตร์แต่ละด้าน โดยกำหนดโครงการ กรอบแนวคิดโครงการ เป้าหมาย ระยะเวลา งบประมาณ และหน่วยงานรับผิดชอบโครงการ เฉพาะโครงการที่มีความจำเป็นเพื่อรองรับและครอบคลุมการส่งเสริมและพัฒนาาระบบสวัสดิการสังคมในภาพรวมของจังหวัด

๓. กลไกการบริหารจัดการ

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เป็นกลไกการบริหารจัดการเพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดเป็นกลไกการบริหารจัดการในระดับจังหวัด โดยประสานงานกับหน่วยงานและเครือข่ายในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ประสานการดำเนินงานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งองค์การเอกชนโดยเฉพาะองค์การแม่ข่ายในการนำยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓ ไปใช้ประกอบในการจัดทำแผนและการสนับสนุนงบประมาณของหน่วยงานในระดับต่างๆ

๔. การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ

เพื่อให้ยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓ สามารถดำเนินการได้ จำเป็นที่สำนักงานจังหวัดต้องให้การส่งเสริม สนับสนุน ทั้งในส่วนของงบประมาณปกติ งบกลางและการขอตั้งงบประมาณเพื่อให้การสนับสนุนผ่านทางกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

๔.๑ การสนับสนุนงบปกติ หน่วยงานต่างๆ จัดทำโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดไปขอตั้งงบประมาณจังหวัดในแต่ละปี

๔.๒ ขอรับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ โดยเฉพาะ

๔.๓ ประสานความร่วมมือระหว่างจังหวัด ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ

๔.๔ การระดมทุนเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ มีความจำเป็นที่ต้องดำเนินงานกรณีที่ยุทธศาสตร์ไม่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณ

๕. การติดตามประเมินผล

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด รับผิดชอบในการติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ โดยการจัดทำโครงการติดตามประเมินผล รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อ ทำหน้าที่ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

๖. การเผยแพร่ยุทธศาสตร์

เพื่อให้เกิดการรับรู้ต่อสาธารณะ บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพื่อให้เกิด ความร่วมมือในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ มีความจำเป็นที่ต้องมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ยุทธศาสตร์ ให้ภาคส่วนต่างๆ ได้รับทราบและนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

.....

บรรณานุกรม

๑. คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๒๕๕๕) **แผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
๒. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๕๘) เอกสารประกอบการประชุมประจำปี ๒๕๕๘ ของ สศช. **ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)** วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและประชุมอิมแพค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี
๓. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์(๒๕๕๙), **การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)** ระหว่างวันที่ ๔-๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องภาณุ เอบี โรงแรมรอยัลริเวอร์ บางพลัด กรุงเทพมหานคร
๔. คณะอนุกรรมการจัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดนครราชสีมา ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๒๕๕๙). **รายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการรองรับแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)**. เอกสารอัดสำเนา
๕. คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.(เขตชนบท) และข้อมูลพื้นฐาน (เขตเมือง) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.) จังหวัดนครราชสีมา, **รายงานคุณภาพชีวิตประชาชน จังหวัดนครราชสีมา จากข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาชนบท ประจำปี ๒๕๕๙** : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๙).
๖. คณะทำงานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา. **รายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา ปี ๒๕๕๘** : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๒๕๕๘).

